

Handicap není to, co rozhoduje o životě, říkal na pardubické abilympiádě herec Pavel Nový

Pardubice – 22. abilympiáda, která je přehlídkou pracovních schopností a dovedností lidí se zdravotním postižením, měla v ČEZ Areně velkou mezinárodní premiéru: přijely výpravy Mały, Polska, Slovenska a Turecka. Pořadatelé z České abilympijské asociace připravili třináct disciplín, kterých se zúčastnilo 116 soutěžících.

Zbořit zdi

Mezinárodní punc dal tradiční akci projekt MAPDOT. Partnerská setkání s výměnou zkušeností se uskutečnila v Trabzonu, Prešově a Olsztyně a v Pardubicích se diskutovalo jak dál naplnit a rozšířit podstatu anglické zkratky Pohybuj se a zboř zeď!

Po čtyřech letech přijel mezi abilympioniky herec Pavel Nový. Sám v minulosti překonal následky neznámé infekce, která mu způsobila ochr-

MARTINA KARASOVÁ, vítězka zdobení kraslic. Foto: Jaromír Fridrich

nutí celého těla a upoutala ho na invalidní vozík a pak chodil jen s pomocí francouzských holí. Do Pardubic přijel už bez francouzských holí a tradičně nalehko – v krafasech a tričku s krátkým rukávem: „Ukazuje se, že handicap není

to, co rozhoduje o životě. O něm rozhodují zcela jiné věci – chtění, radost, láska, zaujetí, zapuťlost, pracovitost.“

Nevidomý Vladimír Zrna dostal loni zvláštní cenu pořadatelů za výkon v montáži zámku, rodák ze Žamberka byl

nám náhradníkem v drátování, kde skončil druhý. Letos se už na tuto disciplínu připravil důkladně. „Dělal jsem kaktus a musel hodně trénovat. Pořád jsem se nemohl vejít do tříhodinového limitu, udělal jsem snad deset vzorků, až se to nakonec povedlo.“ Vladimír Zrna byl slabozraký, o zbytek zraku přišel po nehodě v metru. Sice nevidí, ale o to citlivější má hmat. Dokáže neskutečné věci, což potvrdil i při premiéře nové disciplíny elektromontáž, ve které byl druhý: „Mohlo to být lepší, ale po drátování jsem měl otlačené a rozbolavělé prsty. Snad se to povede za rok. Přijedu rád a zase budu poctivě trénovat. Bez toho to v mém případě nejde.“ Svěřil se sympatický Žamberák, kterému poté, co ho po ztrátě zraku propustili z práce pro nadbytečnost, podala pomocnou ruku Dědina, což je Pobytové rehabilitační a rekvalifikační stře-

disko pro nevidomé v Praze.

Nejúspěšnější byla šestičlenná výprava z Lanškrouna, která si domů odvezla čtyři zlaté, dvě stříbrné a čtyři bronzové medaile. Vozíčkář Stanislav Svetlík z Místní organizace Svazu postižených Lanškroun, která sdružuje postižené z dvaceti okolních obcí, se svěřil: „Čtyři roky mluvíme o tom, že vyrazíme. V loňském roce jsme to jeli v sobotu okouknout a letos jsme se přihlásili. Ne že bychom nějak usilovně trénovali, ale jednotlivé disciplíny jsme si vyzkoušeli, abychom věděli, co nás čeká. A vyplatilo se...“

Velkou radost z triumfu ve zdobení kraslic měla Martina Karasová z Pardubic: „Před dvěma lety jsem zkusila cukrařinu, ale kraslice mně jdou daleko lépe. Zvolila jsem moje tradiční zdobení, které dělám na každé Velikonoce – používám bavlnky, kterými vytvářím kresbu. A musím říct, že

tyhle kraslice moji sousedé rozeberou jako první. Jsem proto ráda, že se prosadily i na abilympiádě.“

Kdo získal medaile

Fotografování: 1. Siruček, **malování kraslic:** 1. Karasová (oba Pardubice), 2. Holečková, 3. Svetlíková (obě Lanškroun), **drátování:** 1. Zrna (Žamberk), **elektromontáž:** 1. Svetlík (Lanškroun), 2. Zrna, **výroba šperku z korálků:** 1. Svetlíková, 2. Holečková, **vyšívání:** 3. Rejentová (Lanškroun), **paličkování:** 1. Rejentová, 3. Procházková (Lanškroun), **aranžování suchých květin:** 1. Samková (Pardubice), **aranžování květin – západní styl:** 3. Samková, **pletení:** 1. Procházková, 3. Rejentová. Titul Abilympionik roku získala Milena Samková a Dobrovolníkem roku byla vyhlášena Markéta Drobná (obě Pardubice). (fr)

NEDĚLNÍ HUSIČKU SI VYCHUTNALI NA NÁMĚSTÍ

NA GASTROSLAVNOSTECH v Litomyšli ochutnaly stovky návštěvníků nejednu kulinářskou specialitu. O víkendu servírovaly restaurace a kuchařské školy jídla česká, ale i zahraniční. Během nedělního odpoledne se sešli na náměstí milovníci české speciality. Připraveno pro ně bylo více než pět set padesát porcí husí pečenky s knedlíky a zelím. O pečení hus a obsluhu hostů se postarali učitelé a studenti ze střední odborné školy v Poličce. Kromě plyných talířů rozdávali i úsměvy a přání dobré chuti. Foto: Deník/Petr Šilar

Stalo se o víkendu

Návštěvníci viděli slepičí a králíčí šampiony

Slatiňany – Členové místní základní organizace Českého svazu chovatelů uspořádali v sobotu výstavu králíků, drůbeže, holubů a exotů. Jako tradiční expozici oživil doprovozním programem. Návštěvníci tak měli možnost prohlédnout si oceněné šampiony výstavy a zároveň si nakoupit sadbu květin a zeleniny nebo vyhrát ceny v bohaté tombole. V odpoledních hodinách se na výstavu snesly kroupy, bouřka se ale našťásti brzy přesu- nula a žádné větší škody nezpůsobila. (ron)

Zjistili, jak voní kadidlo a chutná mešní víno

Lanškroun – Také v Čechách se v pátek večer otevřely svatostánky při tradiční Noci kostelů. Mezi asi dvěma stovkami přístupných kostelů a modliteben v Královéhradecké diecézi nechyběly ty v Lanškrouně. Že jde o akci ekumenickou, potvrzovaly dveře otevřené do pravoslavného chrámu, evangelického kostela a kostela sv. Václava. Tam si mohli návštěvníci přivonět ke kadidlu (na snímku), prohlédnout si mešní roucha a ochutnat mešní víno. (miš)

Zajímavost

Laik s Čapky odkryl i skryté taje života

Pardubice – Mladé Divadelní studio Laik, jež funguje pod křídly Východočeského divadla a má ve svém středu mladé lidi od 7 do 17 let, si včera poprvé „stříhlo“ na hlavní scéně pardubického stánku Thálie hru bratří Čapkových Ze života hmyzu. „Pojednává o lidských ctnostech i nectnostech. Diváky zavedla do světa běžnému člověku vzdáleného. Tulák se probudil v říši hmyzu a poznával, jaké lidské vlastnosti mají jednotlivé živočišné druhy. Publikum mohlo společně s ním objevovat netušené taje života,“ prozradil režisér (pad) inscenace a šéf pardubického Laiku, herec Zdeněk Rumpík. (pad)

Ilona Vojancová: „Naši předci brali život tak, jak přicházel“

V sobotu po 18. hodině a v neděli po 9. hodině usedá k mikrofonu Českého rozhlasu Pardubice moderátorka Jolana Voldánová. Do svojí talkshow **Rande s Jolanou** zve osobnosti spojené s východními Čechami.

Pardubice
Český rozhlas

Pardubice – Pozvání přijala také etnografka a ředitelka Souboru lidových staveb Vysočina Ilona Vojancová, která mimo jiné spravuje Veselý Kopec.

Co je na Veselém Kopci nového?

Připravili jsme novou výstavu s názvem Od kliky k elektríně. Návštěvníci ji naleznou ve statku z Mokré Lhoty a je věnovaná technickému pokroku v zemědělství od druhé poloviny devatenáctého století do počátku dvacátého století. Výstava ukazuje, jak na přelomu devatenáctého a dvacátého století došlo k obrovskému pokroku a rozmachu techniky a ulehčení práce v zemědělství.

MODERÁTORKA Jolana Voldánová a její host, etnografka a ředitelka Souboru lidových staveb Vysočina Ilona Vojancová. Foto: ČRo Pardubice

Nejen Veselý Kopec, ale také Betlém uprostřed Hlinska patří mezi skvosty. Ten měl svého času namále.

Dneska už to třeba vypadá jako historka, kterou jsme si přibarvili, ale skutečně záchrana Betléma přišla pět minut po dvanácté. Nechybělo mnoho a dnes by tam místo těch chaloupek mohly stát garáže, nákupní centrum. Museli jsme se hodně bránit.

Vy jste se prý téměř vlastním tělem postavila před bagry, které měly ty půvabné chaloučky úplně zlikvidovat...

Je to tak. To byla jedna z vy- pjatých situací, které jsme zažívali při záchraně Betléma. Úsilí o záchranu bylo mnoha- leté. Naštěstí jsme v tom ne- byli sami, pomáhali lidé z Prahy, kolegové památkáři.

Ale musím říci, že část hli- necké veřejnosti byla proti, nebyla na naší straně.

Zavzpomínejte, prosím. Kterou výstavu jste připravovala s největším nadšením?

Od studijních let tihnu ke slo- vesnému folkloru. Zajímají mě obyčejné a všechny věci ko- lem. Zmínila bych proto dvě výstavy. První byla věnovaná běhu života, začínala naroze- ním člověka, obyčejí, které provázely tuto velkou událost. Výstava postupovala přes přelomové okamžiky v životě člověka až po ty věci poslední. Práce na této výstavě mě utvrdila v tom, že naši předci přijímali život tak, jak přichá- zel. Druhá taková výsta- va, na kterou velmi ráda vzpomínám, byla Lidová strava.